Nr. 5 Kraków, dnia 31 maja 1923 r. Rocznik XLIV.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: Kraków, Sekretarjat prezydjalny Magistratu.

Przedpłatę przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń“, która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz Mkp. 3000, wraz z opłatą pocztową.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Dr. PIOTR WIELGUS,
wiceprezydent m. Krakowa.

Reforma finansów Państwa a skarbowość komunalna.

Przystępując obecnie do omówienia tez do tymczasowej ustawy, dotyczącej danin i dochodów komunalnych i ich znaczenia dla finansów miast, to ze stanowiska ogólnego:

1) tezy te stwierdzając, że w każdej z dzielnic są różne systemy podatkowe i odmiennie wprowadzane podatki i dążąc do ujednostajnienia we wszystkich dzielnicach systemu podatkowego, stanowią dalszy krok do zatarcia różnic dzielnicowych;

2) tezy te, po ich przedyskutowaniu stanowić mogą substrat do wydania tymczasowej ustawy podatkowej;

3) wnioskując z treści ich i biorąc pod uwagę obecny stan finansowy państwa, wykluczona jest możliwość odstąpienia poważniejszych źródeł podatkowych samorządowi do wyłącznej eksploatacji, bo źródła te muszą w pierwszym rzędzie zasilać finanse państwa. Zasadniczo mogą być podatki komunalne pobierane w formie dodatków do podatków państwowych lub też w formie udziałów we wpływach z podatków państwowych, a nadto mogą istnieć samoistne podatki komunalne, o ile nie obejmują dziedziny majątkowej przez państwo dla siebie wyłącznie rezerwowanej;

4) tezy rozróżniają w dziedzinie skarbowości samorządowej:

a) samorządy wojewódzkie,
b) „ niższej kategorji, do których należą trzy kat. tj. gromady, gminy i związki powiat.
c) miasta nie wydzielone z powiatu, traktowane o ile możności na równi ze związkami powiatowymi,
d) miasta o własnych statutach, o których tylko mimochodem wspominają.

Te ostatnie miasta wedle treści tez traktowane także jako samorządy niższego typu.

Otóż te właśnie samorządy zasadniczo korzystać mają z dochodów publiczno-prawnych, uprzystępnionych samorządowi, po potrąceniu rezerw zastrzeżonych dla samorządu wojewódzkiego (teza 8);

5) słabe miasta i związki powiatowe będą zasilane przez związki wojewódzkie ze specjalnych funduszów, z czego wynika, że na przyszłość miasta, a mowa tu zdaje się o miastach niewydzielonych z powiatów, za pośrednictwem Rządu nie będą mogły liczyć na pomoc finansową.

Następne tezy wyliczają szczegółowo dziedziny podatkowe, dostępne dla samorządu, a to:

1) podatek gruntowy i podatek od budynków poza obszarem gmin wiejskich,
2) podatek przemysłowy,
3) „ dochodowy,
4) „ od nieruchomości,
5) „ od lokali,
6) podatki konsumpcyjne,
7) „ obrotowe, a wreszcie
8) opłaty;

ad 1) podatki komunalne od gruntów i budynków poza obszarem gmin miejskich, mogą być pobierane tylko pod postacią dodatków do podatków państwowych. — Nie jest to nic nowego, jest to od dawna na terenie Małopolski praktykowana forma podatku gminnego. — Podatek gruntowy dla miast nie przedstawiał poważniejszych dochodów. — Uchwalone dodatki komunalne do tych podatków rozdzielać się mają w ten sposób, że

a) 10% otrzymuje samorząd wojewódzki,

b) z pozostałej części dodatków do podatku gruntowego $^1/_3$ część przyznaje się gminom wiejskim — przekroczenie tej normy jest możliwe, ale tylko w razie zatwierdzenia przez Wydział wojewódzki,

c) reszta z dodatków przypaść ma związkom powiatowym,

d) odnośnie do miast wydzielonych i niewydzielonych z powiatu, a więc i w miastach o własnych statutach, — bo w tezach w tym kierunku niema zróżniczkowania, dodatki do wspomnianych podatków przypadać mają w całości miastom, z potrąceniem jednak 10% dla samorządu wojewódzkiego.

Wobec projektowanych dodatków do podatku gruntowego — tezy przyjmują konieczność zniesienia i uchylenia na przyszłość wszelkich innych samoistnych podatków, stanowiących bezpośrednie obciążenie właścicieli nieruchomości, jak podatków od poręk leśnych, torfowisk, drzew owocowych, sadów, ogrodów, zwierząt domowych, psów po wsiach itd., a natomiast przewidują możność pobierania samoistnych podatków tylko od zbytkownych koni i psów, od zbytkownych wehikułów, samochodów, karet i t. d., które jednak nie przedstawiają znaczniejszego interesu finansowego dla miast.

ad 2) co do podatku przemysłowego, to wedle treści tez, przewidziany jest samorządowy dodatek do państwowej przedpłaty na podatek przemysłowy (patent).

Dodatek ten ma przypaść w całości miastom bez żadnych potrąceń na rzecz samorządów wojewódzkich. — Treść tez o ile dotyczy dodatku przemysłowego, stoi w pewnej sprzeczności z treścią nowego projektu ustawy o podatku przemysłowym, który przewiduje samoistny podatek komunalny w wysokości 0·5%, a nie dodatek do podatku. — Sposób ustalenia podatku przemysłowego, sposób jego wymiaru i ściągnięcia nie jest dla miast obojętny, bo pomijając, że miasta dla wymiaru tego podatku i jego ściągnięcia muszą stworzyć cały aparat kosztowny, to pozatem miasta, jako samorządowe instytucje ze względu na skład swych zarządów mogą się znaleść niejednokrotnie w dość trudnem położeniu przy samym wymiarze tego podatku. — Nie ulega wątpliwości, że dochody z tego źródła podatkowego mogą być dla miast wcale pokaźne, o ile również także państwowe przedsiębiorstwa i państwowe instytucje kredytowe nie będą od tego podatku uwolnione, jak to przewiduje art. 3 projektu ustawy w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego, inaczej bowiem podatek ten nie przedstawiałby dla miast poważniejszego dochodu.

ad 3) Odnośnie do podatku dochodowego, to tezy przewidują dodatek do tego podatku w wysokości określonej w ustawie o zasileniu finansów miejskich i cały ten dotychczasowy dodatek, względnie udział na rzecz samorządów przypada tymże samorządom bez potrąceń na rzecz wojewódzkich samorządów, czyli innymi słowy w dziale tego podatku nie są przewidziane zmiany.

Tu nadmienić należy, że jakkolwiek sposób wymiaru i ściągania tych podatków jest bardzo powolny, że podatki te wpływają dopiero w następnym roku po roku podatkowym i to wpływają kwoty zdewaluowane, to mimo to dodatki do tego podatku są dla miast źródłem dochodu.

Podatek ten zreformowany obecnie płacą wszystkie sfery robotnicze i urzędnicze, a dążyć należy, by miasta wszystkie z Warszawą zrównano i podwyższono stopę udziału czy dodatku do tego podatku z 30% na 50%.

ad 4) co do podatku od nieruchomości, to do końca roku 1923 podatek ten przekazany został samorządom. — Samorządy jednak w znacznej mierze z tego podatku nie korzystały, bo stawki tego podatku małe, a wymiar podatku stosunkowo kosztowny.

Podatek ten Rząd zamierza odebrać samorządom i wobec bliskiej zmiany ustawy o ochronie lokatorów spodziewa się znaleść w nim wydatne źródło dochodów. — W tym stanie rzeczy, jak obecnie, miasta z tego źródła ubytku dochodu, prawie że nie odczują.

Dla miasta zastrzeżone są dodatki do tego podatku, tezy przewidują jednakże również i możność nałożenia samodzielnego podatku od nieruchomości przez samorządy, o ile tego będą żądały, co jednak sprzeciwia się ogólnym zasadom, by u tych samych źródeł dochodu nie czerpano kilkakrotnie.

Co do rozdziału tego podatku względnie dodatków między miasta, a samorządy wojewódzkie — tezy nie podają żadnych zasad, wobec czego spodziewać by się należało, że całe te dodatki przypadną samorządom. — Rzecz naturalna, że z chwilą zmiany ustawy o ochronie lokatorów, z chwilą znacznego podwyższenia czynszów, wydajność tego podatku będzie bardzo pokaźna, gdyby wymiar tego podatku oprzeć miano na nowo ustalić się mających czynszach. — O tej właśnie podstawie wymiaru podatku od nieruchomości wspominają tezy. — P. Minister Grabski w swoim exposé wymiar tego podatku chce oprzeć przez czas, jak długo obowiązuje ustawa o ochronie lokatorów na zasadzie wymiaru podatku tego w wysokości nie przewyższającej 3% przedwojennych kwot najmu, obliczonych w złotych i pobieranych od użytkujących bezpośrednio, lub za pośrednictwem właścicieli nieruchomości. — Ma to więc być pewien drugi rodzaj podatku od lokatorów. — W jednym i drugim wypadku podatek ten przyniesie poważne sumy i jeśli obecnie podatek lokatorski, jako samodzielny miejski podatek pobierają miasta, to temsamem i ten podatek na podobnych oprzeć się mających zasadach należało miastom względnie samorządom pozostawić, a nie ograniczać samorządów tylko do dodatków do tych podatków, o ile wogóle wbrew zasadzie ne bis in idem czynsze z domów mają podlegać podwójnemu opodatkowaniu.

ad 5) podatki od lokali pozostać mają w niezmienionej formie, przyczem powinna być miastom pozostawiona możność wprowadzenia samodzielnych podatków od hoteli, od podnajmowanych zbędnych lokali itd. zwłaszcza, że podatek hotelowy już niektóre miasta pobierają.

ad 6) Minister Skarbu zastrzega w swych tezach, że państwo pobierać będzie do wszystkich

państwowych podatków konsumcyjnych dodatki komunalne w wysokości 10%. — Sprawa ta specjalnie interesuje miasta Lwów i Kraków. — W miejsce podatku spożywczego państwowego, który Gmina miasta Krakowa od Rządu dzierżawiła, a który z końcem roku 1921 został zniesiony, wprowadzono od początku 1922 r. podatek spożywczy miejski, który miał zastąpić dochód, płynący poprzednio z dodatku do podatku państwowego.

Wprowadzony podatek spożywczy miejski obejmuje prócz artykułów poprzednio opodatkowanych także nowe artykuły, jak tłuszcze i oleje, mydło i węgiel kamienny.

Prawo poboru wspomnianego podatku uregulowane zostało statutami miast, a w Krakowie statutem, uchwalonym przez Radę miasta 21 lipca 1921, zatwierdzonym przez Ministerstwo spraw wewnętrznych rozporządzeniem z 29 września 1921 N. S. M. 2416. Stopa podatku oznaczona jest procentowo w stosunku do wartości (ceny targowej) przedmiotu, wskutek tego podatek może być w miarę wzrostu ceny w krótkiej drodze regulowany.

Dochody z podatku spożywczego miejskiego są bardzo znaczne — podatek ten przyniesie w roku bieżącym w Krakowie przeszło 3 miljardy marek.

Zamierzona przez Rząd reforma nie dotyczy przedmiotów w taryfie krakowskiej wymienionych (z wyjątkiem węgla) i odnosi się do przedmiotów, od których Rząd podatek już pobiera tj. wina, piwa, spirytusu, węgla, cukru.

Jakkolwiek zastrzeżone zostało, że Gminy przez wprowadzenie 10% dodatku nie mogą być pokrzywdzone, to jednak o ile chodzi o Lwów i Kraków, pewniejszem dla tych miast jest mieć tę sprawę we własnych rękach, zarówno więc Lwów, jak Kraków, jako miasta zamknięte, mające aparat urzędowy do ściągania opłat, będą się usilnie starać o utrzymanie tych opłat w formie obecnej. — Co do innych miast, to dochód z dodatków do podatku konsumpcyjnego o ile stopa 10% zostanie odpowiednio podwyższona, będzie mógł w pewnych warunkach poważnie zasilać finanse miejskie.

ad 7) tezy p. Ministra Skarbu przewidują ponadto możność wprowadzenia samoistnego komunalnego podatku od towarów przywożonych drogami lądowemi, wodnemi lub powietrznemi, od zabaw, widowisk, od posiadania zbytkownych psów i koni, rowerów, karet, samochodów, bilardów, stolików do gry w karty, instrumentów muzycznych, od ogłoszeń itp. z tem, że podatki od ładunków kolejowych muszą mieć zatwierdzenie nietylko Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, ale i z Ministrem kolei. — Niektóre z tych podatków, jak od towarów przywożonych drogami lądowemi, wodnemi lub powietrznemi, od zabaw, widowisk, od posiadania zbytkownych psów — szereg miast Rzeczypospolitej już pobiera, przyczem stwierdzić należy, że w większych miastach podatek tzw. towarowy i od widowisk przedstawiają poważne rubryki dochodów.

Podatki od przeniesienia nieruchomości pod tytułem opłatnym, winny być pobierane na rzecz samorządów w pełnej wysokości — 4% od ceny kupna. Podatki te już wszystkie prawie miasta mają, w tym więc kierunku tezy nic nowego w omawianej dziedzinie nie przynoszą, jak tylko, że przyjmują stałą normę 4% a nie jak w dotychczasowej praktyce od 1 — 4%.

Pozatem przewidziane są dodatki do podatków od spadków i darowizn, co w tej chwili jest nowością w dotychczasowym komunalnym systemie podatkowym na terenie Małopolski. O ileby te dodatki przyznano ciałom samorządowym i to w wyższym procencie, to z tytułu dodatków do podatków od spadków i darowizn miasta mogłyby mieć również poważniejsze dochody.

Doniosłej wagi jest treść końcowych tez, że uchwały ciał samorządowych w przedmiocie wprowadzenia lub podwyższenia opłat za czynności lub poświadczenia urzędowe nie podlegają zatwierdzeniom, o ile nie przewyższają kosztów utrzymania odnośnej gałęzi administracji komunalnej, lub też nierównomiernie nie obciążają płatników.

Przyjęcie tego rodzaju zasady dać może miastom podstawy do nałożenia dla pokrycia kosztów administracji na strony takich opłat, by przynajmniej koszty te miasta opłacić mogły.

Wprawdzie w niektórych miastach już wprowadzono obok stempla miejskiego także opłaty za czynności urzędowe i opłaty manipulacyjne, atoli te opłaty są stosunkowo niskie i nie stoją w żadnym stosunku do wydatków z administracją miasta połączonych, dla tego opłaty te będą musiały miasta zrewidować i dostosować do wydatków.

ad 1—8). Obliczenie zasadniczej stopy dodatków do podatków na 10% jest stanowczo za niskie i nie wystarczające dla potrzeb miast, które muszą nietylko doprowadzić do równowagi budżety, ale sanować lata poprzedniej gospodarki deficytowej i uporządkować wreszcie stosunki gospodarcze we wszystkich dziedzinach samorządowej gospodarki miejskiej.

Streszczając zasady omawianych tez stwierdzić należy, że wszystkie źródła dochodów dla ciał samorządowych w tezach przewidziane, nie obejmują właściwie nic nowego, bo podatki te i opłaty istniały już jako samoistne podatki, jużto jako dodatki do podatków względnie jako udział ciał samorządowych w odnośnych podatkach jak np. podatku dochodowym, podkreślić należy jednak jedną bardzo zdrową myśl, a to, że finanse państwa i miast oprzeć się mają w zasadniczych podstawach na podatkach bezpośrednich.

Praktyczną jest również zasada ogólna wyrażona w tezach, że aż do ustalenia dodatków komunalnych za dany rok można pobierać zaliczkowo dodatki według normy ustalonej na rok poprzedni. W tym stanie rzeczy, względnie projektów i zamierzeń, najpraktyczniej i najkorzystniej będzie dla miast uzyskać dodatki do podatków gruntowych, przemysłowych, dochodowych, od nieruchomości, od lokali itp., które to dodatki państwowe władze skarbowe same by wymierzały i ściągały. Zasadniczo sprzeciwić się należy, aby w dziedzinie tego samego podatku funkcjonowały dwie władze wymiarowe t. j. państwowe i samorządowe, jak to jest zamierzonem przy podatku przemysłowym, od nieruchomości itd.

Należy więc przyjąć za zasadę stworzenie jednolitego całokształtu, obejmującego system podatków państwowych i samorządowych, tych ostatnich w formie dodatków do podatków państwowych, nie wyłączając przytem pod zastrzeżeniami poprzednio omówionemi możności nakładania w własnych dziedzinach skarbowych samodzielnych podatków i opłat przez miasta.

Cała akcja Ministerstwa Skarbu rozbudowy systemu podatkowego dla samorządów, to jednak praca obliczona jeśli nie na lata, to w każdym razie na długie miesiące, gdy tymczasem miastom dziś już grozi bankructwo, — miasta od szeregu miesięcy wypłacają pobory funkcjonarjuszy w kilku ratach, a najważniejsze działy gospodarki miejskiej leżą odłogiem. Miasta, w obecnem ich położeniu potrzebują doraźnej, natychmiastowej pomocy, a drogą jej — to upoważnienie p. Ministra Skarbu do udzielenia samorządom miejskim przez czas, aż do uregulowania skarbowości miejskiej w sposób umożliwiający zarządom miast pokrywanie z własnych dochodów potrzeb i wydatków administracji bieżącej, odpowiedniej bezprocentowej pomocy finansowej ze Skarbu państwa.

Powyższe zamierzenia finansowe o tyle będą jednak dla miast skuteczne, o ile Rząd przeprowadzi zapowiedzianą naprawę Rzeczypospolitej — przedewszystkiem przystąpi do reformy finansów państwa, reformy systemu podatkowego, reformy stosunków walutowych. Bez zasadniczej bowiem zmiany w systemie polityki gospodarczej państwa — o sanacji finansów miast, o poprawie gospodarki miejskiej mówić nie podobna.

Pod tymi ostatnimi zastrzeżeniami rzecz ujmując — problem sanacji skarbowości gmin miejskich dałby się ująć w następujące zasady:

A. Warunki ogólne.

1) sanacja stosunków finansowych w miastach da się osiągnąć tylko w ścisłej łączności z uzdrowieniem finansów państwa i gospodarstwa społecznego narodu.

2) zasadniczym warunkiem sanacji stanu gospodarczego państwa jest dążenie do najspieszniejszego osiągnięcia równowagi budżetu.

3) równowaga budżetu nie da się osiągnąć bez radykalnego przeprowadzenia najdalej idącej oszczędności w administracji państwowej i najrychlejszej reformy systemu administracyjnego z jednej strony, a gruntownej reformy systemu podatkowego z drugiej.

B. Warunki szczegółowe.

1) ustawa o zasileniu finansów miejskich z 17 grudnia 1921, jako zupełnie niewystarczająca, powinna być zupełnie zniesiona. O ile pewne źródła dochodów miejskich nią przewidziane, mają być nadal utrzymane, uchylony być musi przepis art. 29 tejże ustawy, wedle którego pewne kategorje obywateli zwolnione być mogą od podatków samodzielnych, przewidzianych w art. 28.

2) system skarbowości gmin miejskich oprzeć należy:

a) na samoistnych podatkach komunalnych,

b) na samoistnych opłatach miejskich, w typach opłat już obecnie przez miasta pobieranych,

c) na samoistnych podatkach spożywczych miejskich, o ile pewne miasta podatki te posiadają i pobierają,

d) na dodatkach do państwowych podatków opłat i należytości uchwalanych w sposób przewidziany w ustawach gminnych i statutach miejskich obowiązujących na terenie Małopolski, wymierzanych zaś i ściąganych przez państwowe władze skarbowe.

3) przepisy o skarbowości komunalnej miejskiej nie mogą oznaczać czasu trwania odnośnych postanowień podatkowych terminowo np. na jeden lub dwa lata, jak to miało miejsce w ustawie o zasileniu finansów miejskich z 17 grudnia 1921 i w innych rozporządzeniach Ministerstwa spraw wewnętrznych zatwierdzających pewne samoiste opłaty i podatki miejskie na pewien oznaczony czasokres przeważnie do końca 1923 r.

4) ze względu na ogromne zadłużenie się miast itd. pożyczkami krótkoterminowemi ze względu na wzmożone znaczne wydatki komunalne, stopa dodatków do podatków, opłat i należytości państwowych wynosić winna od 50% począwszy wzwyż. Stopa procentowa zasadnicza dodatków do podatków powinna być dla wszystkich miast ta sama.

5) miasta nie mogą zadowolić się przewidzianemi w projekcie o doraźnej pomocy dla zarządów komunalnych 10% dodatkami do podatków konsumpcyjnych od trunków i zmuszone są ze względu na liczne wydatki domagać się wyższego udziału w dochodzie z tego podatku i to proporcjonalnie wyższego udziału, a to w stosunku do ich zaludnienia i obowiązków społecznych i kulturalnych, mianowicie:

a) dla miast mających wyżej 100.000 mieszk. 50%
b) " " " od 50 do 100.000 " 40%
c) " " " niżej 50.000 " 30%
udziału w podatku konsumpcyjnym od trunków.

Miastom Lwowu i Krakowowi, posiadającym taryfę podatku spożywczego od różnych artykułów spożywczych i specjalny aparat poborowy pozostawia swobodę i wolność pobierania podatków od trunków pod nadzorem władz państwowych na podstawie obowiązujących tamże ustaw.

6) rząd przedłoży ciałom ustawodawczym Rzeczypospolitej projekt ustawy zezwalającej miastom na pobieranie z początkiem każdego roku administracyjnego na poczet uchwalonych dodatków do podatków zaliczkowo kwot z dodatków tych wedle preliminarza budżetowego wpłynąć mających z tem, że definitywne rozliczenie nastąpi po wymierzeniu i ściągnięciu dotyczących podatków i dodatków.

7) w tych wypadkach, gdzie postanowienia państwowych władz wymiarowych mają automatyczny wpływ na odpisanie, zniżenie lub odroczenie dodatków miejskich, załatwienie przez władze państwowe powinno następować w porozumieniu i na podstawie opinji władz samorządowych miejskich.

8) zaskarżenie wymienionych kar skarbowych w drodze administracyjnej lub sądowej nie może uwalniać od obowiązku zabezpieczenia kary przez zapłacenie jej bez względu na wniesiony środek prawny.

9) termin odpowiedzi władz nadzorczych w przypadkach zatwierdzenia uchwalonych przez miasto samoistnych podatków lub opłat komunalnych wynosić powinien najwyżej 30 dni z tem, że o ile w tym czasie zawiadomienie urzędowe nię przyjdzie, miasta mają prawo pobierać uchwalone podatki komunalne.

10) zatwierdzeniu nie podlegają uchwały organów miejskich, dotyczące unormowania względnie podwyższenia opłat za używanie przemysłowych zakładów i przedsiębiorstw i instytucji miejskich, jak elektrowni, rzeźni, gazowni, wodociągów miejskich, zakładów czyszczenia miasta, miejskich kolei elektrycznych, szkół przez miasta utrzymywanych, łaźni, łazienek, chłodni, targowic itp.

11) przepisy wykonawcze do wszelkich ustaw podatkowych wydawane i ogłaszane być winny równocześnie z samemi ustawami.

12) rozporządzenie wykonawcze do ustawy o opłatach od przeniesienia własności, jako niezgodne z brzmieniem ustawy, winno być zmienione w kierunku, aby na rzecz miast bez względu na ich wielkość i zaludnienie zarówno wydzielonych jak niewydzielonych z powiatów przypadało pełne 4% od tranzakcji dokonanych w ich okręgu administracyjnym, powiaty zaś autonomiczne pobierały 4% opłaty od aktów zawartych w gminach wiejskich.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

L. 5447/1923 Kraków, dnia 17 kwietnia 1923 r.
I. b.

Przepisy o składaniu węgla na ulicach.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat podaje niniejszem do wiadomości, że wejście w życie rozporządzenia z dnia 30 października 1913 L. 135867, dotyczącego składania węgla na ulicach i placach miasta Krakowa, odracza się z powodu obecnych stosunków i celem ułatwienia ludności należytego zaopatrzenia się w węgiel do dnia 30 kwietnia 1924 z tem jednak zastrzeżeniem, że węgla na ulicach asfaltowanych i na ulicach, przez które prowadzi tor koleji elektrycznej nie wolno składać, lecz należy go wprost z wozu znosić do piwnic za pomocą koszów, putni, worków itp. naczyń.

Niestosujący się do tego przepisu karani będą w myśl § 60 statutu dla miasta Krakowa z dnia 6 października 1901 Dz. u. kraj. Nr. 108 i § 17 rozporządzenia Naczelnego Komisarza dla spraw walki z epidemjami z dnia 10 czerwca 1921 Dz. u. p. Nr. 55 na podstawie art. 8 ustawy z dnia 14 lipca 1920 Dz. u. p. Nr. 61 grzywną do wysokości 10.000 Mk., lub karą aresztu do 3 miesięcy, względnie grzywną i aresztem łącznie.

Z dniem 1 maja 1924 rozporządzenie powyższe z dnia 30 października 1913 L. 135867 nabywa w całej rozciągłości mocy obowiązującej.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 6211/1923 Kraków, dnia 20 kwietnia 1923 r.
I b.

Regulamin utrzymania czystości i porządku.

ROZPORZĄDZENIE.

Magistrat przypomina przepisy obwieszczenia z dnia 15 kwietnia 1920 r. L. 4615/20/I. b., wydane na zasadzie postanowień regulaminu utrzymania czystości i porządku w mieście Krakowie z dnia 24-go sierpnia 1884 r. L. 5874 i regulaminu dla komunikacji w mieście Krakowie z dnia 9 lipca 1914 r. L. 100045/1914/I. b., a dotyczące ochrony plant i porządku, oraz komunikacji na nich i wzywa publiczność, aby nie tylko sama ich przestrzegała, ale również, aby wspierała władze w zapobieganiu szkodom przez czuwanie nad dziećmi i młodzieżą pod jej opieką pozostającą, oraz przez wstrzymywanie osób trzecich od wyrządzania szkód i przez bezwzględne oddawanie szkodników w ręce organów Magistratu i Policji Państwowej.

Postanowienia te brzmią:

1) Siadanie na poręczach i przechodzenie przez nie jest wzbronione. Nie wolno deptać trawników i kłaść się na nich. Psy należy prowadzić na smyczy. Wzbronione jest surowo łamanie gałęzi, zrywanie kwiatów lub roślin, zaśmiecanie ścieżek, rzucanie kamieniami, stawanie na ławkach, jeżdżenie wozami lub konno, granie w piłkę nożną, przenoszenie wielkich koszów, drzewa i t. p., nadto nalepianie względnie przybijanie na krzewach ogłoszeń, sprzedawanie gazet, papierosów i t. p., wogóle wszelkie uszkadzanie lub zanieczyszczanie plantacji i ogrodów miejskich.

2) Małe dzieci tylko pod dozorem osób dorosłych można wyprowadzać na plantacje. Wózki dziecinne nie mogą tamować komunikacji.

3) Służba plantacyjna obowiązana jest nie dopuszczać aby osoby nietrzeźwe rozpierały się lub rozkładały na ławkach.

4) Chodzić należy prawą stroną chodnika (ścieżki plantacyjnej), na środku chodnika zatrzymywać się nie wolno.

Wszelkie uszkodzenia plant oraz przekroczenia zakazów lub niestosowanie się do nakazów, objętych powyższemi postanowieniami o ile nie podpadają pod przepisy ogólnej ustawy karnej, będą surowo karane przez Magistrat, a nadto uszkadzający drzewa, krzewy lub urządzenia na plantacjach obowiązani będą po myśli § 9 rozporządzenia Ministerstwa robót publicznych z dnia 30 grudnia 1922 r. Dz. u. p. Nr. 8 poz. 51 niezależnie od kary wynagrodzić wyrządzoną szkodę.

Przekroczenia przepisów powyższych karane będą po myśli obowiązujących przepisów grzywnami do 100.000 Mkp. lub aresztem do 2 miesięcy.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 740/23 Fiz. Kraków, dnia 23 kwietnia 1923.

Przepisy w sprawie przewożenia zwłok i ekshumacji.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat przypomina art. 6 rozporządzenia Ministerstwa zdrowia publicznego w sprawie przewożenia i ekshumacji zwłok Dz. U. R. P. Nr. 42 z dnia 28 maja 1920 r. poz. 257: „Po przyjściu zwłok do stacji odbiorczej na cmentarz przeznaczenia władza administracyjna w osobie delegowanego urzędnika lub funkcjonarjusza Policji stwierdza na miejscu całość pieczęci, odbiera pozwolenie i przestrzega, aby zwłoki bez otwierania trumien były bezzwłocznie pochowane“. Opierając się na tem rozporządzeniu będzie naczelny lekarz miejski w przyszłości odbierał zwłoki z reguły na cmentarzach.

Nadto wydaje Magistrat następujące postanowienia:

1. W razie przywozu zwłok do Krakowa, przedsiębiorca pogrzebowy względnie osoby zajmujące się pogrzebem mają wystarać się u fizyka miejskiego o pisemne zezwolenie wyładowania zwłok z wagonu w celu przewiezienia ich na cmentarz, względnie o zezwolenie przepuszczenia zwłok przez rogatkę miejską, następnie po przybyciu zwłok na odpowiedni cmentarz porozumieć się z fizykiem miejskim co do dnia i godziny urzędowego odbioru zwłok przez niego.

2. W razie ekshumacji, wywozu zwłok lub odbioru przywiezionych do Krakowa zwłok mają przedsiębiorcy pogrzebowi, względnie osoby zajmujące się pogrzebem nasamprzód porozumieć się z fizykiem miejskim co do dnia i godziny ekshumacji, względnie wywozu lub odbioru urzędowego zwłok i dopiero po tem porozumieniu mogą wyznaczyć dzień i godzinę pogrzebu.

3. Wszelkie ekshumacje, wywóz lub odbiór zwłok nie mogą odbywać się w niedziele i święta.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 4007/1923 I. b. Kraków, dnia 2 maja 1923.

Taryfa opłat za wywóz zmiotków.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 2-go stycznia 1920 r. L. 193/20 ustanawia Magistrat następującą taryfę opłat za wywóz popiołu i zmiotków domowych:

1) za wywóz jednej skrzynki o pojemności 100 litrów popiołu . . . . . . Mk. 850

2) za wywóz jednego wozu popiołu „ 25.000

3) za dostarczenie przez Zakład czyszczenia miasta naczyń do wynoszenia popiołu lub wydobywania z dołów dolicza się 10% do ogólnej sumy kosztów.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 4006/1923 I. b. Kraków, dnia 2 maja 1923 r.

Taryfa za wywóz nieczystości kloacznych.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 17 stycznia 1918 r. L. 7912/918/I. b. ustanawia Magistrat następującą taryfę należytości za wywóz nieczystości kloacznych i pompowanie wody, oraz za dostarczenie robotników i furmanek przez Zakład czyszczenia miasta:

1) za wypompowanie i wywóz nieczystości kloacznych opłacać należy:

a) od 1 m³ w dzień . . . . Mk. 30.000
b) od 1 m³ w nocy . . . . „ 45.000

2) za wypompowanie wody z piwnic przez jedną godzinę . . . . „ 92.000

3) za dostarczenie robotników i furmanek przy ręcznem czyszczeniu dołów kloacznych, śluz, kanałów i innych pracach:

a) za jeden dzień pracy robotnika w dniu powszednim . . . . Mk. 18.500
b) za jedną noc pracy robotnika w dniu powszednim . . . . „ 28.000
c) za jeden dzień pracy robotnika w dniu świątecznym . . . . „ 37.000
d) za użycie narzędzi, światła — 25% kosztów robocizny;
e) za furmankę przez cały dzień „ 67.500
f) „ „ „ całą noc . „ 100.000
g) „ „ „ cały dzień świąteczny . . . . „ 135.000
h) za wiązkę siana lub słomy . . „ 4.000
i) za 100 klg. koksu . . . . . . „ 40.000
k) za użycie pieca koksowego . . . „ 6.250

4) za roboty wykonane poza granicami miasta Krakowa taryfa ogólna o 50% wyższa od kosztów robocizny.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L.M. 3573/23
II. a.

Kraków, dnia 2 maja 1923.

TARYFA

opłat od podań i załączników od podań wnoszonych do Magistratu, oraz świadectw urzędowych wystawionych przez Magistrat.

Poz.	Przedmiot	Wysokość opłaty Mk.	Uwaga:
1.	Podania:		1. Do pozycji 1 do 7. Stawki wymienione przy pozycjach 1 do 7 odnoszą się do pierwszego arkusza podania. Każdy arkusz następny podlega opłacie stemplowej w kwocie 3000 Mk. przy podaniach jednak, wymienionych punktach a) b) pozycji 6, opłata od arkuszy następnych wynosi po 500 Mk. Takiej samej opłacie po 3000 Mk względnie 500 Mk., podlega każdy arkusz drugiego i dalszych egzemplarzy podania, wniesionego w dwóch lub więcej egzemplarzach — jak również każdy arkusz odpisów podania, wniesiony wraz z egzemplarzem oryginalnym. Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm. Niecały arkusz liczy się za cały.
	a) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (koncesję) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I., II. lub III. kategorji podatku przemysłowego, albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorji I. lub II. .	250.000	
	b) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (koncesję) o ile chodzi o przedsiębiorstwa, niewymienione w punkcie a) niniejszej pozycji lub o spółdzielnie	50.000	
	c) zawierające przepisane ustawą przemysłową zgłoszenie przedsiębiorstwa, do którego prowadzenia nie jest wymagane zezwolenie	—	2. Do pozycji 1. Jeśli do podania, wymienionego w pozycji 1 załączono świadectwo ubóstwa, które zdaniem władzy powołanej do załatwienia, nie uwalnia od opłaty (§ 4 punkt 5 statutu opłat gminnych od podań, oraz świadectw urzędowych) ale stwierdza niemożliwość uiszczenia w pełnej kwocie, to władza załatwi podanie za uiszczeniem opłaty, przewidzianej w pozycji 7.
2.	Podania o zezwolenie na urządzenie lub zmianę instalacji. potrzebnej do wykonywania przedsiębiorstwa zarobkowego — jeśli załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu:		3. Do pozycji 2. Przepis, zawarty w poz. 2, nie zmienia obowiązujących przepisów w myśl których koszty oględzin mają być zwrócone Magistratowi.
	a) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe należące do I., II. lub III. kategorji podatku przemysłowego albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorji I. lub II. .	250.000	
	b) o ile chodzi o przedsiębiorstwa innego rodzaju	50.000	
3.	Podania o zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterji fantowej itp. .	35.000	
4.	Podania o zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji) itp. mimo nadejścia pory, wyznaczonej zarządzeniami policyjnemi	1,000.000	
5.	Podania o zezwolenie na zmianę nazwiska	250.000	
6.	Podania, któremi petent żąda zmiany decyzji, wydanej w przedmiocie daniny publicznej (podatku, opłaty cła), jeśli suma sporna:		

Poz.	Przedmiot	Wysokość opłaty Mk.	U w a g a:
	a) nie przewyższa 100.000 Mk.	1.000	
	b) przewyższa 100.000 Mk.		
	c) nie przekracza 1,000.000 Mk. . . .	3.000	
	d) przewyższa 1,000.000 Mk.	15.000	
7.	Podania niewymienione pod pozycjami 1 do 6, z wyjątkiem zwolnionych od opłaty stemplowej w myśl § 4 i 5a statutu o opłatach gminnych	15.000	
	Część druga załącznika do podań:		
8.	Załączniki do podań, polegających opłacie stemplowej		1. Opłatę od załącznika należy uiścić bez względu na to, czy załącznik jest dokumentem oryginalnym czy odpisem, oraz czy od pisma, stanowiącego załącznik, uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę skarbową.
	a) do podań wymienionych w punktach a, b, pozycji 6	500 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy	2. Swiadectwo ubóstwa, nawet w razie załączenia do podania podlegającego opłacie stemplowej, zwolnione nie jest od opłaty, przewidzianej w pozycji 8.
	b) do podań innego rodzaju	3.000 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy	
9.	Świadectwa zawierające zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (dokumenty koncesyjne).		3. Do pozycji 9. Od świadectwa zawierającego koncesję do prowadzenia domu bankowego, lub kantoru wymiany, należy zamiast opłaty wymienionej w pozycji 9 niniejszej taryfy uiścić opłatę, przewidzianą w art. 5 ustawy z dnia 23 marca 1920 r. (Dz. u. R. P. Nr. 30 poz. 175) tj. 1% w złocie od kapitału zakładowego, a najmniej 1000 marek w złocie.
	a) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe należące do I. II. lub III. kategorji podatku przemysłowego, albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorji I. lub II.	250.000	
	b) o ile chodzi o przedsiębiorstwa innego rodzaju lub o spółdzielnie	50.000	
10.	Świadectwa zawierające zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych, np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterji fantowej itp.	35.000	Jeśli do podania wymienionego w poz. 1, załączono świadectwo ubóstwa, które zdaniem władzy, powołanej do załatwienia nie uzasadnia zupełnego uwolnienia od opłaty, przewidzianej w pozycji 9 (§ 5 b. punkt 9 statutu o opłatach gminnych) ale stwierdza niemożliwość uiszczenia w pełnej kwocie, to władza wyda świadectwo za uiszczeniem opłaty, przewidzianej w pozycji 16.
11.	Świadectwa zawierające zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji itp.) mimo nadejścia pory, wyznaczonej zarządzeniami policyjnemi . . .	5,000.000	
12.	Duplikat tj. drugi lub dalszy egzemplarz dokumentu urzędowego, wydany przez sam urząd, od którego pochodzi egzemplarz pierwszy równobrzmiący z egzemplarzem pierwszym i zaopatrzony w podpis równorzędny	7.000 od każdej stronicy całej lub zaczętej	Do pozycji 12 do 14, oraz 16. Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm. Co do planów uważa się za jeden arkusz papier o powierzchni, nie przewyższającej po jednej stronie 3500 cm. Niecały arkusz liczy się za cały. Za stronicę uważa się jedną stronę papieru, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 875 cm. Stronicę nie w całości zapisaną liczy się za całą.
13.	Odpis lub wyciąg, sporządzony przez urząd bez względu na to, czy urząd zaświadczył zgodność z pierwopisem, czy nie	7.000 od każdej stron. całej lub zaczętej	
14.	Odpis lub wyciąg sporządzony przez stronę, a zaopatrzony przez urząd w poświadczenie zgodności z pierwopisem	3.000 od każdej stron. całej lub zaczętej	
15.	Poświadczenie własnoręczności podpisu:		
	a) zasadniczo	2.000 co do każdego podpisu	
	b) w razie równoczesnego poświadczenia własnoręczności więcej niż dwóch podpisów, umieszczonych na tym samym dokumencie	5.000 za wszystkie podpisy	
16.	Świadectwa, niewymienione pod pozycjami 6—14	15.000 od arkusza pierwszego i 3.000 od każdego arkusza następnego	

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

Załącznik do taryfy.

Do podań podlegających opłacie według poz. 1 *a)* taryfy, należą podania:

a) o koncesję na przedsiębiorstwo perjodycznego przewożenia osób;

b) o koncesję na przemysł zastawniczy;

c) o koncesję na przedsiębiorstwa wodociągowe, gazowe i elektryczne;

d) o koncesję na biura wywiadowcze o stosunkach kredytowych;

e) o koncesję na banki, kasy pożyczkowe, kantory wymiany;

f) o koncesję na teatry i kinoteatry;

g) o koncesję na biura pośrednictwa pracy z wyjątkiem biura stręczenia oficjalistów i służby domowej;

h) o zezwolenia składów, jako przedsiębiorstw do przechowywania obcych ładunków i towarów za specjalną opłatą;

i) o koncesję na hotele, pensjonaty i gospody, jeżeli liczba wynajmowanych pokoji przenosi dwadzieścia;

k) o zezwolenia na hurtowny handel i skład wódki, okowity lub innych napojów alkoholowych o zawartości wyżej 2·5% alkoholu;

l) o zezwolenie na zakłady hygieniczne i lecznicze;

m) o koncesję na przedsiębiorstwo gospodnioszynkarskie, jeśli komorne za lokal przedsiębiorstwa wynosi ponad 10.000 Mk. rocznie;

n) o koncesję na drukarnie, miedziorytnie, stalorytnie, kamieniorytnie i t. p., jeśli w tych przedsiębiorstwach ma być zajętych więcej, niż 200 robotników;

o) o koncesję na aptekę, jeśli czynsz za lokal wynosi ponad 10.000 Mk. rocznie;

p) o zezwolenie na składy skór surowych.

Do podań podlegających opłacie według poz. 2 *a)* taryfy należą podania:

1) o zezwolenie na zakłady przemysłowe z liczbą robotników powyżej stu:

a) fabryki towarów chemicznych,

b) garbarnie,

c) odlewarnie świec,

d) bielarnie kości,

e) fabryki kotłów,

f) zakłady do wytwarzania i przechowywania gazu do oświetlenia,

g) odlewarnie kruszców, huty i kuźnice,

h) fabryki maszyn,

i) fabryki oleju, pokostów i lakieru,

j) warzelnie smoły, asfaltu i smarów, gudronitu, parafiny, cerezyny,

k) fabryki kwasu solnego,

l) fabryki kwasu saletrzanego,

m) fabryki kwasu siarkowego,

n) fabryki salmiaku,

o) fabryki białka z krwi,

p) bielarnie pospieszne,

r) mydlarnie,

s) topiarnie łoju;

2) o zezwolenie na fabryki zapałek z liczbą robotników powyżej pięciuset;

3) o zezwolenie na młyny do mielenia mąki, jeśli ogólna długość średnicy wszystkich par żaren razem wynosi powyżej 51 m;

4) o zezwolenie na olejarnie parowe, jeśli liczba pras wynosi powyżej siedmiu;

5) o zezwolenie na fabryki drożdży prasowanych, wyrabiające ponad dwa tysiące czterdzieści siedm cetnarów metrycznych;

6) o zezwolenie na fabryki wódek, wyrabiających powyżej cztery tysiące trzysta pięć hektolitrów;

7) o zezwolenie na browary i warzelnie piwa i miodu, wyrabiające ponad 18.450 hektolitrów zacieru;

8) o zezwolenie na wszystkie inne zakłady przemysłowe z ogniskami, maszynami parowemi, motorami lub urządzeniami wodnemi, albo też dla zdrowia szkodliwych lub zagrażających bezpieczeństwu, jeśli ilość robotników w tych zakładach ma przenosić dwustu.

L. 2332/1923 Kraków, dnia 8 maja 1923 r.
I. a.

Zarządzenie przeciw zanieczyszczeniu młynówki Rudawy.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat przypominając swoje rozporządzenie z dnia 23 maja 1894 r. L. 4766/94 i powołując się na przepisy ustawy wodnej z dnia 19 października 1922 r. Nr. 102 Dz. ust. R. P. podaje do publicznej wiadomości, że wszelkie zanieczyszczanie młynówki Rudawy przez wprowadzanie do niej, tudzież wyrzucanie na jej brzegi śmieci, rumowiska, popiołu, nieczystości kloacznych, rozmaitych odpadków i t. p., dalej wszelkie uszkadzanie jej brzegów, ścinanie drzew, czynienie samowolnie wszelkiego rodzaju zmian w jej korycie, a wreszcie stawianie jakichkolwiek budowli, kładek i t. d. bez zezwolenia władzy jest wzbronione, a winni będą pociągani do surowej odpowiedzialności po myśli przepisów powołanej ustawy wodnej przez Magistrat względnie przez Sąd i ulegną karze do 150.000 Mkp., a nadto bez względu na poniesioną karę zniewoleni będą do wynagrodzenia szkody i do usunięcia na własny koszt zmian samowolnie w młynówce przedsięwziętych.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 5855/923. Kraków, dnia 11 maja 1923 r.
II a.

w sprawie spisu lokatorów dla wymiaru podatku wodociągowego
za 2, 3 i 4 kwartał 1923 r.

OBWIESZCZENIE.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu reskryptem z dnia 14 kwietnia 1923 L. S. M. 2345 zatwierdziło uchwałę

Rady miasta z 29 marca 1923 r., którą podwyższono podatek wodociągowy na rok 1923, począwszy od 1 kwietnia 1923 r. do wysokości 60-krotnego czynszu z roku 1914 od lokali handlowych i przemysłowych, 30-krotnego tegoż czynszu od lokali mieszkalnych do dwóch ubikacji i 40 krotnego tegoż czynszu od wszelkich innych lokali.

Podając to do wiadomości, Magistrat celem wymiaru powyższego podatku zarządza, co następuje:

W dniach 15 do 19 i 22 do 24 maja 1923 doręczy się właścicielom realności, podlegających podatkowi wodociągowemu, lub ich zastępcom formularze list lokatorów, każdemu w trzech egzemplarzach za potwierdzeniem odbioru. O ileby właściciel domu, względnie jego zastępca nie otrzymał w powyższym czasie rzeczonych formularzy, winien po odbiór tychże zgłosić się w Wydziale II, a Magistratu (Plac WW. Świętych L. 6. II. p.) w dniu 25 maja 1923 roku.

Każdy właściciel realności, podlegającej podatkowi wodociągowemu, względnie jego zastępca jest obowiązany wypełnić doręczone formularze list lokatorów, a to formularze **W** i **LW** w rubrykach 1 do 8, a formularz **O** w rubryce 1 do 9 zgodnie z prawdą dokładnie i czytelnie według stanu z dnia 1 kwietnia 1923 i ściśle podług wskazówek zawartych w pouczeniu na pierwszej stronie listy, a w szczególności winien podać w rubryce 7, względnie 8 formularza list W i LW czynsze, płacone za odnośne lokale w roku 1914, względnie wartość czynszową tychże z roku 1914, licząc jedną markę za jedną koronę.

Należycie wypełnione i podpisane listy lokatorów w trzech egzemplarzach należy złożyć w niżej wymienionych Komisarjatach obwodowych w dniach 28, 29 i 30 maja 1923 r. w czasie od godziny 8 rano do godziny 2 po południu, a mianowicie listy z domów położonych w dzielnicach:

I., II., III. i IV. — w Komisarjacie Obwodu I., plac WW Świętych L. 6, oficyna I. piętro;

V., VI. i VII. — w Komisarjacie Obwodu II., tamże;

VIII. — w Komisarjacie Obwodu III., główny gmach Magistratu, oficyna parter;

X. i XI. — w Komisarjacie Magistratu dla tych dzielnic, przy ulicy Barskiej L. 31;

XII. i XIII. — w Komisarjacie Magistratu dla tych dzielnic, przy ulicy Kościuszki L. 32;

XIV., XV. i XVI. — w Komisarjacie Magistratu dla tych dzielnic, przy ulicy Nowowiejskiej L. 9;

XVII. i XVIII. — w Komisarjacie Magistratu dla tych dzielnic, przy ulicy Mazowieckiej L. 50;

XIX. i XX. — w Komisarjacie Magistratu dla tych dzielnic, przy ulicy Grzegórzeckiej L. 44;

XXI. — w Komisarjacie Magistratu dla tej dzielnicy, przy ulicy Płaszowskiej L. 59;

IX. i XXII. — w Komisarjacie Magistratu dla tych dzielnic, przy ulicy Lwowskiej L. 2;

Lokatorów t. j. osoby, przedsiębiorstwa, zakłady lub instytucje, które osiedliły się względnie powstały w Krakowie po przedłożeniu powyższych list, należy dodatkowo zgłosić w Magistracie do trzech dni po zajęciu lokalu przez odnośnego lokatora.

Obowiązkowi spisu nie podlegają lokale w budynkach uwolnionych od podatku domowo-czynszowego w myśl austrjackich przepisów podatkowych t. j. kościoły, budynki państwowe, koszary wojskowe, szpitale, budynki parafjalne, budynki i części budynków służące na ubikacje urzędowe biskupów, budynki klasztorne zakonów żebraczych, budynki krajowe, budynki używane na pomieszczenie władz publicznych, budynki mytnicze, budynki przeznaczone na publiczne zakłady naukowe z wyjątkiem szkół założonych i utrzymywanych przez osoby prywatne, domy ubogich, zakłady dobroczynne, oraz domy służące na muzea narodowe.

Za zaniedbanie sporządzenia i przedłożenia Magistratowi list lokatorów lub dodatkowych zgłoszeń tychże, oraz za fałszywe zeznania w tych listach winni będą karani grzywną do miljona marek ewentualnie aresztem do trzech miesięcy.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 6898/923. Kraków, dnia 14 maja 1923 r.
II. a.

Opłaty za używanie wody i świadczenia wodociągowe.

OGŁOSZENIE.

Magistrat podaje do wiadomości, że tymczasowy Wydział samorządowy we Lwowie w porozumieniu z Województwem Krakowskiem reskryptem z dnia 4 maja 1923 L. 13858/I. zezwolił Gminie miasta Krakowa na pobór opłat za używanie wody i świadczenia wodociągowe według następującej taryfy ustanowionej uchwałą Rady miasta z dnia 21 lutego 1923 począwszy od dnia 1 stycznia 1923 r.:

TARYFA.

A) Za używanie wody i świadczenia wodociągowe;

I. Opłaty za wodę pobieraną bez wodomierza;

1) od sztuki konia 36.000 Mk rocznie;

2) od powozu lub wózka 24.000 Mk rocznie;

3) ogródki do 100 m² powierzchni są wolne od opłaty; ogrody większe płacą za każde 100 m² nadwyżki po 20.000 Mk rocznie; powierzchnia większa niż 25 m² niedochodząca jednak do 100 m² liczoną będzie za całą 100 m²;

4) od metra kwadratowego zabudowanej wewnętrznej powierzchni oranżerji po 2.000 Mk rocznie.

II. Opłaty za wodę pobieraną za pomocą wodomierzy:

1) za wodę na potrzeby domowe opłacających podatek gminny wodociągowy przekraczającą maksymalną ilość 50 litrów na głowę mieszkańca i dobę za każdy m³ nadwyżki 300 Mk;

2) za wodę na potrzeby domowe w budynkach, do których się § 6 ustawy kraj. z dnia 12 sierpnia 1899 r., Nr. 94 Dz. u. kr. i rozp. kraj. nie stosuje (nie opłacających podatku wodociągowego) za każdy m³ użytej wody po 600 Mk;

3) na cele przemysłowe określone w § 6 przep. wykonawczych za m³ po 400 Mk, na cele przemysłu spożywczego 600 Mk;

4) za 1 m³ wody użytej do budowy po 500 Mk;

5) za 1 m³ wody użytej do skrapiania ogrodów, oranżerji po 400 Mk;

6) za 1 m³ wody użytej do prywatnych wodotrysków po 1.000 Mk.

III. Opłaty za nadobowiązkowe połączenia domowe tudzież na nadobowiązkowe próby wewnętrznych instalacji:

1) za nadobowiązkowe połączenie, otworzenie lub zamknięcie głównego miejskiego kurka przed realnością, za próby i rewizje wewnętrznej instalacji, pobierane będą opłaty w wysokości własnych kosztów z 200% dodatkiem na koszta administracyjne;

2) za używanie miejskiego wodomierza, ustawionego w realnościach, których się § 6 ust. wodociągowej z dnia 12 sierpnia 1899 r., Nr. 94 Dz. ust. i rozp. kraj. nie stosuje, w zakładach przemysłowych przy wodotryskach prywatnych i t. p., pobierać się będzie czynsz roczny w ratach kwartalnych z góry, w miarę średnicy wodomierza, a to:

za wodom. o średn. w świetle do	13 mm.	10.000 Mk.
" " " " " " "	15 "	12.000 "
" " " " " " "	20 "	16.000 "
" " " " " " "	25 "	20.000 "
" " " " " " "	30 "	24.000 "
" " " " " " "	40 "	30.000 "
" " " " " " "	50 "	44.000 "
" " " " " " "	60 "	50.000 "
" " " " " " "	80 "	70.000 "
" " " " " " "	100 "	80.000 "

3) koszta wstawienia wodomierza i potrzebnych do niego zabezpieczeń liczone będą według rzeczywistych wydatków.

B) Stawki powyższej taryfy obowiązują od 1 stycznia 1923 r.

C) Radzie miasta przysługuje prawo zniżać stawki powyższej taryfy.

D) Na pokrycie kosztów dostarczania wody uiścić mają konsumenci wody przemysłowej, zbytkowej i nie opłacający podatku wodociągowego zaliczki, w wysokości jednorazowego przeciętnego wymiaru należytości w roku, za 1 okres wymiarowy.

W celu ułatwienia właścicielom realności rozliczania opłat na poszczególnych lokatorów, będzie Zarząd wodociągu miejskiego wydawać właścicielom na ich żądanie, za zwrotem własnych kosztów Zarządu, przed upływem kwartału względnie roku tymczasowe zestawienia taryfowych należytości za wodę, względnie świadczenia.

Powyższa taryfa obowiązuje przy wymiarze opłat za wodę zużytą względnie świadczenia wodociągowe wykonane w czasie od 1 stycznia 1923 do 31 marca 1923 roku.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 3373/23. akc. Kraków, dnia 24 maja 1923.

Podwyższenie opłat na Centralnej targowicy na bydło.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że z powodu zwiększonych kosztów utrzymania Centralnej Targowicy bydlęcej, Komisja administracyjna Rady m. uchwaliła na posiedzeniu dnia 18-go maja 1923 r. podnieść opłaty, pobierane na targowicy miejskiej w następujący sposób:

1) opłatę targową od zwierząt wprowadzanych na targowicę miejską z 1 Mk. na 2 Mk. od każdego kilograma żywej wagi zwierzęcia;

2) opłatę stajenną z 200 Mk. na 400 Mk. od każdego zwierzęcia na dobę;

3) opłatę wagową ze 100 Mk. na 200 Mk. od każdego zwierzęcia.

Podwyższone opłaty wchodzą w życie z dniem ogłoszenia.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 3478/923 akc. Kraków, dnia 24 maja 1923

Podwyższenie opłat za używanie rzeźni, obłodni etc.

OBWIESZCZENIE.

Na mocy uchwały Komisji administracyjnej Rady miasta z dnia 18 maja 1923 podnosi Magistrat pobierane dotychczas opłaty za używanie rzeźni miejskiej, chłodni miejskiej, za oględziny weterynarskie, za solarnię skór, oraz opłaty stajenne i wagowe w sposób następujący:

a) Opłaty za używanie rzeźni miejskiej:

1) od bydła rogatego nad 400 kg.	z 5.000	na	10.000 Mk.
2) " " " " 250	" 4.600	"	9.200 "
3) " " " " 50	" 3.000	"	6.000 "
4) " " " do 50 kg. (cielęta)	2.000	"	4.000 "
5) od owiec, kóz, baranów	" 2.000	"	4.000 "
6) od nierogacizny	" 5.000	"	10.000 "

b) Opłaty za oględziny weterynarskie:

Od wszystkich bez względu na wagę z 500 na 1000 Mk.

c) Opłaty za użycie chłodni:

1) za użycie haka na dobę z	500	na	1.500 Mk.
2) " " wózka " "	" 1.000	"	3.000 "
3) " 1 m.² komory rocznie	" 350.000	"	750.000 "

4) za jedną ubikację do marynowania rocznie z 1,000.000 na 3,000.000 Mk.

d) Opłaty za solarnię skór:

Za użycie jednego przedziału na solenie skór z 500.000 na 1,500.000 marek rocznie.

e) Opłaty stajenne:

Od każdej sztuki zwierzęcia bez względu na wagę z 200 na 400 Mk. na dobę.

f) Opłaty wagowe:

1) za ważenie zwierząt żywych, bez względu na wagę ze 100 na 200 Mk. od sztuki;
2) za ważenie mięsa i innych produktów od każdych 50 kg. lub mniejszej ilości ze 100 na 200 Mk.

Podwyższone opłaty pod a) b) e) f), wchodzą w życie zaraz, opłaty pod c) d) od 1 lipca 1923.

O tem zawiadamia się strony interesowane.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

OGŁOSZENIE

L. 2668/923 I. a. Kraków, 30 maja 1923.

Podwyższania taryfy tramwajowej.

Uchwałą Rady miasta z dnia 29 maja 1923 r. została zatwierdzoną następująca taryfa jazdy na wszystkich linjach kolei elektrycznej, z dniem 6 go czerwca 1923 w życie wejść mająca, wedle której ceny biletów jazdy wynoszą:

1) dla osób dorosłych . . . . 700 Mk.
2) dla urzędników państwowych, robotników, żołnierzy i oficerów . . . . . 400 „
3) dla dzieci do lat 10 i młodzieży szkolnej . . . . 200 „
4) karty miesięczne . . . . 77.000 „
5) za pakunki . . . . 700 „
6) po godzinie 10 wieczór ceny podwójne.

W przedwstępnej sprzedaży będą bilety dla osób dorosłych w blokach po 50 sztuk sprzedawane z opustem 10 Mk. od biletu.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Wykaz konsensów budowlanych
za miesiąc maj 1923.

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
Dz. I.				
Zgromadzenie OO. Dominikanów	wyburzenie parapetu ok. przerob. na drzwi sklep.	Dominikańska 1	Jan Kolesiński	1055/23
Dz. III.				
Józef i Cecylja Peisner	komórki w podwórzu	Podzamcze 22	S. Singer	917/23
Perlberger i Schenker	II. piętro oficyna	Retoryka 10	Tislowitz	332/23
Elektrownia miejska	stacja transformacyjna	Zwierzyniecka 42	—	1119/23
Dz. V.				
Zakład im. ks. Siemaszki	lokale sklepowe	róg Długiej a Słowiańskiej	Wojtyczko	893/23
Dz. VII.				
Dawid Landau	adaptacja kramu part. w podw.	Dietla 14	Liebling i Oberleder	951/23
Ludwika Marzowa Krzymińska	przerobienie lokalu sklepowego	Starowiślna 1	Zbigniew Odrzywolski	1170/23
Dz. VIII.				
Izaak Gross	oficyna dwupiętrowa	Kordeckiego	Zygmunt Prokesz	927/23
Abraham i Natalja Pfeffer	nadbud. I. p. nad part. mag.	Piekarska 3	Henryk Lamensdorf	788/23

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
		Dz. VIII.		
Emanuel Teufel	murowane ogrodzenie	Miodowa 12	Weindling	1558/23
Zbór gminy izrael.	przebud. i ogrodzenie	Szeroka 24	Zygmunt Hendel	198/23
Nuss Leib Twerski	nadbud. II. p. i ofic.	Wolnica 9	Alfred Kramarski	634/23
Eljasz Fröhlich	dom czteropiętrowy	św. Stanisława	Liebling i Oberleder	948/23
		Dz. X.		
Anzelma Fabiszowa	I.-piętrowy dom	Na Ustroniu 16	Józef Siwek	1017/23
Helena Russer	dom przyziemny	Mieszczańska 15	Jan Zarzycki	942/23
Jadwiga Siedlecka	przer. lok. na sklep part.	Krzywa 7	Franc. Chlipalski	1095/23
		Dz. XI.		
Antoni Serafin	Madalińskiego 17	szopa na chlew	Artur Romanowski	1062/23
Janina Gajdowa	Różana 13	nadbudowa I. p.	Miecz. Sarnecki	1039/23
		Dz. XII.		
Helena Pietruszkowa	parter, dom mieszkal. z poddaszem	Kasztelańska lk. 72, 74	Jan Orłowski	774/23
		Dz. XIII.		
„Beton“ przedsiębiorstwo żel. bet.	barak na skład materjałów budowlanych	Szpitalna 15	Ludwik Wojtyczko	588/23
		Dz. XV.		
Aniela Zwarycz	dom parterowy	—	S. Singer	1285/23
Antoni Jędrzejczyk	Królewska 22	szopa	Konst. Smoliński	3517/22
Franciszek Strasik / Jan Troskiewicz	Grunta pofortecznė obok ul. Łęczyckiej	willa I.-piętrowa	S. Singer	1182/23Ba
		—	—	—
		Dz. XVI.		
Karol Wołkowski	parc. lwh. 429	dom gospod. i mieszkanie dla stróża	Edward Skawiński	2202/22
		Dz. XVII.		
Stanisław Nowakowski	—	oparkanienie parceli	—	943/23

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
		Dz. XIX.		
Dr. S. A. Tilles	parc lk. 258 Giiniana	ogrodzenie części parceli	Liebling Oberleder	876/23
		Dz. XXI.		
Piotr Chwaja	stodoła	Golikówka	Piotr Kozłowski	630/23
		Dz. XXII.		
Aniela Zawistowska	Smolki lsp. 1526	nadbudowa II. p.	—	551/23
Franciszek Drzerga	Aleja Skrzyneckiego	oficyna mieszk. komórka i parkan	Józef Kaczmarczyk	837/23
Inż. Lilienthal	Nadwiślańska	oparkanienie	—	921/23
Mojżesz Freifeld	Wita Stwosza 3	przebudowa domu mieszkalnego	Artur Romanowski	1073/23
Mina Sterngast	Kalwaryjska 88	nadbudowa I. p.	Inż. S. Feldman	1098/23

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Protokoły obrad Rady miejskiej.

Posiedzenie jawne (zwycz.) **145** w kad. XVII. **z dnia 29 maja 1923.**

Obecni: *Przewodniczący*. Prezydent m. JK. Federowicz.

Wiceprezydent m.: Dr. Emil Bobrowski.
„ „ inż. K. Rolle.
„ „ inż. J. Sare.
„ „ Dr. P. Wielgus.

Sekretarz Rady m.: Franciszek Strasik.

Początek posiedzenia o godz. $5^3/_4$ po południu. Ogólna liczba radców obecnych **75**.

Przed porządkiem dziennym.

Odczytanie zgłoszonych interpelacyj.

Sekretarz odczytał następujące interpelacje:

1) Rm. Adelmanna i tow. w sprawie sprzedaży mięsa na placu Słowiańskim.

2) Rm. Adelmanna i tow. w sprawie bezpieczeństwa publicznego w mieście.

3) Rm. Dr. Müllera i tow. w sprawie rozpisania konkursu na stanowisko naczelnika straży pożarnej.

4) Rm. Dr. Müllera i tow. w sprawie oddania budynków szkolnych przy ulicy Wąskiej na cele szkolne.

5) Rm. Schechtera w sprawie uiszczenia zaliczek na poczet opłat za ewent. nadwyżki użycia wody przez właścicieli realności.

6) Rm. Ziffera w sprawie zezwolenia na wywóz 20.000 świń z kraju za granicę.

Przewodniczący zgodnie z przepisem statutu oznajmił, że na zgłoszone interpelacje udzieli odpowiedzi przy końcu posiedzenia, względnie na najbliższem posiedzeniu Rady miejskiej.

(Interpelacje dołączono do protokołu).

Zgłoszone pismo do Rady miejskiej.

Sekretarz odczytał pismo Krak. Stow. kupców, w sprawie podatku wodociągowego od lokali handlowych.

Urlopy.

Rada miejska udzieliła dla poratowauia zdrowia urlopu: pp. wiceprez. m. inż. Rollemu 3 tygodnie, rm. Szatkowskiemu 8 tygodni.

Wnioski nagłe.

Sekretarz odczytał wnioski nagłe:

1) Rm. Adelmanna i tow. w sprawie zastanowienia ruchu na kolei wązkotorowej z Kocmyrzowa do Posądzy.

2) Rm. Matejki i tow. w sprawie zamachów dynamitowych w Krakowie.

(Oryginalne wnioski dołączono do protokołu).

Wnioski ad 1 i 2 uznała Rada miejska traktować jako nagłe.

Rm. Adelmann i Matejko uzasadniali nagłość wniosku, poczem Rada m. wnioski te uchwaliła.

Wniosek nagły w sprawie uiszczenia zaliczek na wodę przemysłową.

Imieniem Prezydjum miasta, Dyrektor wodociągu miejskiego inż. Jaszczurowski wnosi:

Rada miasta uchwali:

Komisja wodociągowa może zwalniać właścicieli realności od uiszczenia zaliczek na wodę przemysłową.

Odpowiedzi na interpelacje.

Sekretarz odczytał odpowiedzi na poprzednio zgłoszone interpelacje:

1) Rm. Dr. Müllera w sprawie skonfiskowanych 15 wagonów cukru;

2) Rm. Dr. Müllera w sprawie żądań inwalidów, wdów i sierot po inwalidach wojskowych;

3) Rm. Dr. Rosenzweiga w sprawie czyszczenia miasta;

4) Rm. Dr. Müllera w sprawie rzekomego przedłużenia pozwolenia na przedstawienia cyrku „Olimpia“;

5) Rm. Oplustila w sprawie otwarcia łaźni w Podgórzu;

6) Dr. Müllera w sprawie zabezpieczenia dla Gminy miasta Krakowa pożyczki na rozbudowę w Zakładzie kredyt. miast Małop. z fund. rządowych.

(Odpowiedzi dołączono do protokołu).

Porządek dzienny.

I. Podatek od lokali.

Imieniem Sekcyj II. i III., st. radca Magistratu Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

Reasumując uchwałę z 29 marca 1923 r. Rada miasta zmienia dotychczasową stopę podatku od lokali w ten sposób, iż począwszy od dnia 1 lipca 1923 r., Gmina miasta Krakowa pobierać będzie do końca roku 1923 podatek lokatorski, a to od lokali handlowych i przemysłowych w wysokości 3000%, a od innych lokali w wysokości 2000% faktycznego komornego ustalonego zgodnie z art. 2 i 3 ustawy o ochronie (Dz. ust. Nr. 4 r. 1921 poz. 19) lokatorów na podstawie czynszu lub wartości czynszowej z roku 1914. (L. 585/923 II. a).

Sprawozdanie drukowane dołączono do protokołu.

W głosowaniu wnioski Sekcyj II. i III. uchwalono.

Rm. Siemek zgłasza wniosek: Lokale służące dla celów przemysłowych, a także choćby i częściowo dla mieszkań, uznaje się za mieszkania.

Wniosek rm. Siemka odesłano do Sekcji III.

II. Opłaty od podań wnoszonych do Magistratu.

Imieniem Sekcyj II. i III. st. radca Magistratu Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Celem zrównania opłat gminnych wnoszonych do Magistratu i świadectw wystawionych przez Magistrat z opłatami stemplowami od podań wnoszonych do władz i urzędów państwowych i od świadectw urzędowych wystawionych przez te władze i urzędy ustanawia się załączoną taryfę opłat od podań wnoszonych do Magistratu i świadectw urzędowych, która obowiązywać będzie w miejsce taryfy opłat uchwalonej przez Radę miejską w dniu 30-go czerwca 1922.

2) Upoważnia się Magistrat do poboru opłat w tej taryfie wymienionych od dnia 8 maja 1923 r.

3) Opłaty wymienione w załączonej taryfie ulegać będą od 3 kwartału 1923 podwyżce lub zniżce według wykładników podwyżki względnie zniżki ustalonych w myśl przepisów art. X. ustawy z dnia 24 marca 1923 Dz. u. R. P. Nr. 44 poz. 296. (L. 6823/923 IIa).

(Taryfę opłat drukowano w dziale rozporządzeń niniejszego numeru na str. 105).

III. Podatek od psów.

Imieniem Sekcji II i III, radca Mgtu Hajdukiewicz wnosi:

Rada miasta uchwali:

Ustanawia się po myśli § 1 ust. 23/12 1918 L. 1132/P. R. L. opłatę od psa w kwocie 100.000 mp. z tem, że równocześnie upoważnia Rada miasta Sekcję II i III do ustanawiania w ich zakresie działania opłaty od psów, a to wedle stosunków walntowych i stosownie do kosztów Gminy. (L. 986/923 III b).

W głosowaniu wniosek Sekcji II i III uchwalono.

IV. Opłaty targowe od konia i wozu na placu Groble.

Imieniem Sekcji II i III, radca Mgtu Hajdukiewicz wnosi:

Rada miasta uchwali:

Ustanawia się opłatę targową na placu Groble i innych placach od konia w kwocie 20.000 mp., od wozu w kwocie 2000 mp. z tem, że równocześnie upoważnia Rada miasta Sekcję II. i III. w ich zakresie działania do ustanawiania opłaty od konia i wozu na placu Groble i innych, a to wedle stosunków walutowych i stosownie do kosztów Gminy.

Uchwalono. (L. 3227/923 III b).

V. Podwyższenie taryfy tramwajowej.

Imieniem Komisji tramwajowej, wiceprezydent miasta inż. Sare wnosi:

Rada miasta uchwali:

Z dniem 6 czerwca 1923 podwyższa się ceny biletów jazdy tramwajem, a mianowicie:

1) dla osób dorosłych	700 mk.
2) dla urzędników państwowych, robotników, oficerów i żołnierzy	400 „
3) dla dzieci do lat 10 i młodzieży szkolnej	200 „
3) karty miesięczne	77.000 „
5) za pakunki	700 „

6) po godzinie 10 wieczór ceny podwójne.

W przedstępnej sprzedaży będą bilety dla osób dorosłych w blokach po 50 sztuk sprzedawane z opustem 10 mp. od biletu. (L. 2668/922 I a).

Uchwalono.

VI. Reasumcja uchwały Rady m. w sprawie zamiany gruntu z inż. Chmielewskim w Dz. XXII.

Imieniem Sekcji I i Komisji podgórskiej st. radca Mgtu Dr. Reiner wnosi:

Rada miasta uchwali:

Reasumuje się uchwałę Rady miejskiej z dnia 30 czerwca 1922 w sprawie zamiany gruntu z inż. Chmielewskim i uchwala co następuje:

I. Odstąpić Towarzystwu przemysłu budowlanego „Unia" spółce akcyjnej w Krakowie część parcel gminnych l. kat. 695 i 706 lwh. 9 ks. grunt. Kraków Dz. XXII. Podgórze oznaczonych kolorem zielonym na planie Budownictwa miejskiego Oddział B. z dnia 30 grudnia 1922 o łącznej powierzchni 1460·25 metr. kw. czyli 406·07 sążni kw. w drodze zamiany za część parceli l. kat. 650/4 lwh., 822 ks. gr. Kraków Dz. XXII. Podgórze będącej własnością Towarzystwa przemysłu budowlanego „Unia" S. A.a o znaczonią liniami czarnemi i czerwonemi i nową l. kat. 650/6 na planie Budownictwa miejskiego Oddział B. z dnia 30 grudnia 1922 o powierzchni 1349·66 m. kw. czyli 375·18 sążni kw. pod następującymi warunkami:

1) Wartość zamienionych gruntów przyjmuje się na 70.000 marek polskich za 1 sążeń kw.

2) Towarzystwo przemysłu budowlanego „Unia" S. A. zapłaci Gminie m. Krakowa za nadwyżkę odstąpionego gruntu po 70.000 (siedmdziesiąt tysięcy) marek polskich za jeden sążeń kwadratowy.

3) Przez zamianę powyższych gruntów nie doznają żadnej zmiany warunki parcelacji ustalone uchwałą Rady miejskiej z dnia 14 marca 1921 tak, że w szczególności obowiązki z tej parcelacji wynikające mają być wykonane w ten sposób i przez te osoby t. j. Gminę m. Krakowa i Inż. Józefa Chmielewskiego względnie Towarzystwo przemysłu budowlanego „Unia" S. A. jak gdyby powyższa zamiana nie nastąpiła i w tym celu mają być poczynione zastrzeżenia hipoteczne.

4) Koszta kontraktu, intabulacji, stempli, manipulacji, pomiarów, planów i należytości skarbowych ponoszą obie strony kontraktujące po połowie.

II. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy PP. Radców miejskich Djonizego Matulę i Władysława Zawojskiego, a w razie przeszkody u któregokolwiek z nich PP. Radców m. Dra Ludwika Merca i Józefa Mitasińskiego. (L. 1700/23) 5 a).

Uchwalono.

VII. Upoważnienie Sekcji prawniczej do załatwiania sporów sądowych.

Imieniem Sekcji III st. radca Mgtu Dr. Reiner wnosi:

Rada m. uchwali:

Reasumuje się uchwałę Rady miejskiej z dnia 11 kwietnia 1922 i na podstawie § 82 statutu gm. dla miasta Krakowa:

1) Upoważnia się Sekcję prawniczą do załatwiania we własnym zakresie działania spraw dotyczących sporów sądowych do wysokości wartości względnie kwoty 80,000.000 (ośmdziesiąt milionów) marek polskich.

2) Upoważnia się P. Prezydenta miasta do załatwienia we własnym zakresie działania spraw dotyczących sporów sądowych jeżeli wartość względnie kwota nie przenosi 10,000.000 (dziesięć miljonów) marek polskich. (L. 1852/923 I a).

Uchwalono.

VIII. Koncesja na aptekę.

Imieniem Sekcji V, st. radca Mgtu Buczkowski wnosi:

Rada m. uchwali:

Odnośnie do wniesionego przez magistra farmacji Wolfa Marguljesa w dniu 22/12 1921 do l. III a 16151 podania o koncesję na nową aptekę publiczną w Krakowie ze stanowiskiem:

1) W dz VI przy ul. Kopernika l. or. 2 do 18 tj. do wylotu ul. Radziwiłłowskiej strona lewa, strona prawa do mostu kolejowego tj. do ul. Blich.

2) W dz. III przy ul. Zwierzynieckiej od l. 5 do 25 strona lewa, strona prawa od l. 4 do 22 włącznie.

3) W dz. I przy ul. Szpitalnej od l. 16 do 40 i od l. 17 do 21 włącznie.

4) W dz. III przy pl. Groble w całej jego rozciągłości.

5) W dz. IV przy ul. Studenckiej ze strony lewej i prawej do wylotu ul. Loretańskiej.

6) W dz. Prądnik czerwony od dawnej akcyzy w górę w całej rozciągłości.

7) W dz. IV przy ul. Dolnych Młynów w całej rozciągłości.

8) W dz. VIII. przy pl. Wolnica.

9) W dz. XXII Kraków-Podgórze przy ul. Lwowskiej od l. 2—50 strona prawa, strona lewa do l. 32.

Rada miasta oświadcza Magistratowi jako władzy politycznej I instancji, że zdaniem Rady miasta utworzenie nowej apteki publicznej na jednem z powyższych stanowisk ze względu na stosunki miejscowe i liczbę ludności nie jest pożądane i że przez otwarcie apteki na jednym z tych stanowisk egzystencja istniejących już sąsiednich aptek byłaby zagrożona. (L. 809/923 III a).

Wniosek Sekcji uchwalono.

IX. Delegowanie członka i zastępcy do wydawania orzeczeń wodno-prawnych.

Imieniem Sekcji prawniczej, st. radca Mgtu Dr. Reiner wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie art. 187 i 189 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Nr. 102 Dz. U. R. P. z dnia 27 listopada 1922 Rada miasta wybiera na okres pięcioletni jako członka obywatela Kolegjum, powołanego do wydawania orzeczeń wodno-prawnych w I instancji P. Radcę m. inż. Władysława Turskiego a jako zastępców P. P. Radców inż. Franciszka Drobniaka, inż. Jana Pelza.

Rm. ks. Kasprzyk proponuje aby w miejsce rm. Drobniaka, który z godności tej rezygnuje powołać rm. Dr. Mussila.

Wniosek Sekcji I z poprawką rm. ks. Kasprzyka uchwalono.

Na wniosek rm. Englischa następujące sprawy uchwaliła Rada miejska „en bloc“:

I. Regulamin rzeźni m. dotyczący kafilerji i jej rozbudowa.

Wnioski Komisji administracyjnej, Rada m. uchwali:

A) 1) Zakład kafilerji przy rzeźni m. uzupełnić przez dobudowanie według programu z r. 1914:

a) rzeźni sanitarnej;

b) oddziału sekcyjnego zpn. dla oprawcy miejskiego, a to według planów wykonanych przez Budownictwo m.

2) Wydatek około 120 miljonów marek pokryć pożyczką zaciągnąć się mającą w P. K. O.

3) P. Prezydenta m. upoważnia się do zrealizowania pożyczki.

B) 1) Obowiązujący regulamin rzeźni m uzupełnić następującymi przepisami, dotyczącymi kafilerji:

k) Kafilerja:

§ 61. Zwierzęta rzeźne lub ich części, uznane przez lekarzy weterynaryjnych Rzeźni m. za niezdatne do spożycia, dalej zwierzęta domowe, zabijane przez oprawcę m., wreszcie padlinę, pochodzącą z obrębu m. Krakowa niszczy się, względnie przerabia w kafilerji przy Rzeźni m., a to kosztem Gminy, która w zamian za to staje się właścicielką uzyskanych z przeróbki produktów.

§ 62. Na całym obszarze miasta Krakowa zakazuje się zakopywania padliny.

Małe i średnie zwierzęta j. t. drób, psy, koty, kozy, koźlęta, prosięta, przeznaczone na zniszczenie należy odstawić do oprawcy miejskiego, zaś o padnięciu zwierząt rosłych należy zawiadomić oprawcę, który je zabierze.

Przewóz padłych zwierząt rosłych odbywa się kosztem Gminy; tylko w tych wypadkach, gdy właściciel otrzymuje zapłatę za tłuszcz lub za skórę, względnie odbiera skórę w naturze, obowiązany jest pokryć koszta przewozu w wysokości, oznaczonej przez Magistrat ewentualnie potrącone zostaną z kwoty przypadającej właścicielowi do wypłaty.

§ 63. Za zwierzęta, o których mowa w § 61 Gmina miasta nie płaci żadnego wynagrodzenia.

Wyjątek od powyższego stanowią tłuszcze, pochodzące ze świń oddanych do kafilerji, za które Zarząd Rzeźni m. płaci kwotę, równającą się mniej więcej połowie ceny targowej tłuszczów do celów technicznych (np. do fabrykacji mydła).

Cenę oznacza na każdy miesiąc Magistrat lub w jego zastępstwie Administracja akcyzy.

Skórę ze zwierzęcia rosłego, o ile nie było dotknięte zaraźliwą chorobą może właściciel do 24 godzin zabrać, po uiszczeniu kosztów jej zdjęcia, oznaczonych przez Magistrat. O ile właściciel w powyższym terminie skóry nie odbierze, zakład sprzeda ją po cenie targowej, a gotówkę prześle właścicielowi na jego koszt.

2) Magistrat względnie Administracja akcyzy postara się o zatwierdzenie powyższych, dodatkowych przepisów, które stanowić mają §§ 61, 62 i 63. Przepisy rozdziału III i IV otrzymują liczbowanie od 64 w górę.

II. Zniżenie opłaty gm. od biletów w kinoteatrze „Opieka“.

Wniosek Sekcji II.

Rada m. uchwali:

Zniża się opłatę gminną od biletów wstępu na przedstawienia kinematograficzne w kinoteatrze „Opieka“ do połowy t. j. do 40% do końca grudnia 1923.

III. Linja regulacyjna w Dz. XIX.

Wniosek Sekcji I.

Rada m. uchwali:

1) Zatwierdza się linję regul. dla drogi prowadzącej przez Błonia miejskie, parcelę lk. 221/1 w Dz. XIX Grzegórzki, od ul. Pasterskiej ku ulicy Fabrycznej według linji oznaczonej na planie Budownictwa miejskiego Oddz. B z dnia 24 czerwca 1922 kolorem czerwonym i głoskami: a, b, która ma iść w prostem przedłużeniu frontu I piętrowego budynku stojącego na parceli sąsiadującej od wschodu z parcelą lk. 203/11.

IV. Zabudowanie bloku XII na gruntach pofortecz. w Dz. XV.

Wniosek Komisji gruntowej.

Rada m. uchwali:

1) Reasumując punkt V uchwały swej z dnia 4/XI 1919 L. 122330/1913/B. b. odnośnie do bloku XII gruntów pofortyfikacyjnych w dzielnicy XIV. przeznacza się powyższy blok na cele mieszkaniowe.

2) Zatwierdza się podział powyższego bloku według planu opracowanego przez Budownictwo miejskie Oddz. B. z dnia 8. V. 1913 na 8 parcel oznaczonych na powyższym planie liczbami 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24 i 25 przyczem warunki zabudowania tego bloku XII pozostają takie same, jakie Rada miejska uchwaliła dla bloku Nr. IX.

3) Zatwierdza się usytuowanie mających stanąć na powyższych parcelach domów na planie z uwzględnieniem poprawek według wskazówek Magistratu z dnia 9. V. 1923 tak, że parcele 21 i 23 mają być zabudowane grupą złączoną z dwóch domów.

(L. 1488/923 Bb).

V. Opłaty za utrzymanie w miejsk. Zakładach humanitarnych.

Wniosek Sekcji VI.

Rada m. uchwali:

A) 1) Zgodnie z postanowieniem § 60 ust. 9 statutu gminnego ustanawia się dla miejskich zakładów humanitarnych, a mianowicie 1) dla M. Domu kalek i nieuleczalnych, 2) dla M. Zakładu wychowawczego dla bezdomnych chłopców, 3) dla M. Zakładu wy-

chowawczego dla bezdomnych dziewcząt i 4) dla M. Żłóbka taksę dzienną za utrzymanie jednej osoby od 1 marca 1923 r.:

1) dla gmin przynależności 5200 Mk.;

2) dla osób prywatnych:

a) przynależnych do Krakowa 5300 Mk.;

b) nieprzynależnych do Krakowa 5400 Mk.

z tym dodatkiem, że gminy płacą 5200 Mk. tylko w wypadku § 28 ust. o przynależności, w innym wypadku jak osoby prywatne do gminy m. Krakowa nieprzynależne.

II. Gminy i osoby prywatne, które w przeciągu 14 dni po dniu doręczenia wezwania o zwrot kosztów utrzymania nie uiszczą tychże kosztów, obowiązane będą płacić odsetki zwłoki w wysokości 5% od sta (§ 1334 k. c.), a to licząc od dnia następującego po dniu doręczenia wezwania o zapłatę aż do dnia rzeczywistej zapłaty.

Wniosek Sekcji II i VI.

Rada miasta uchwali:

3) Rada miasta upoważnia Magistrat, aby pod wyższając ryczałty na żywność, ustanawiał taksę dzienną na utrzymanie w M. Zakładach humanitarnych we własnym zakresie działania i podawał każdorazowo ustanowioną taksę do wiadomości Sekcji II i VI. (L. 3044/923 VII).

B. Zgodnie z układem zawartym ze śp. Bratem Albertem podwyższa się ryczałt na żywność (w M. Domu kalek i nieuleczalnych, 2) w M. Zakładzie wychowawczym dla bezdomnych chłopców, 3) w M. Zakładzie wychowawczym dla bezdomnych dziewcząt i 4) w M. Żłóbku z kwoty 1300 na kwotę 2.800 Mk. na dzień i osobę począwszy od 1 marca 1923. (L. 2317/923 VII).

VI. Kredyty dodatkowe.

Wnioski Sekcyj II i III.

Rada m. uchwali:

A) 1) Kredyt dodatkowy w kwocie 98.000 mk. dla dz. III poz. 1 a, budżetu r. 1922 (marki dla psów. (L. 3670/922/III b.

2) Kredyt dodatkowy w kwocie 45.352 mk. dla dz. VIII poz. 5 f budżetu r. 1922 (wywóz nieczystości z placu targowego na Groblach). (L. 3816/922 III b).

3) Kredyt dodatkowy w kwocie 2,566.908 mk. dla dz. VIII wydatki nadzwyczajne poz. 2 budżetu e. 1922 (naprawa placu targowego na Groblach. (L. 417/923 III b).

B) Wniosek Sekcji II.

Rada m. uchwali:

Przyznaje się kredyt dodatkowy w wysokości 1,600.000 mk. dla budżetu miejskiego na rok 1923, dz. II, poz. I, wydatki nadzwyczajne (odgraniczenie gruntów miejskich). (L. 346/923 Bb).

C) Przyznaje się kredyt dodatkowy w wysokości 650.000 mk. dla budżetu miejskiego na r. 1923, dz. VI poz. 3 A wydatki nadzwyczajne (Wyposażenie biura). (L. 347/923 B b).

D) Przyznaje się kredyt dodatkowy w wysokości 400.000 mk. dla budżetu miejskiego na r. 1923, dział V poz. II wydatków nadzwyczajnych (na akcję powodziową). (L. 348/923 Bb).

Wniosek Sekcji I. i II.

Rada miasta uchwali:

Uchwala się kredyt dodatkowy dla Dz. X. poz. 5 lit. a. w kwocie 2,465.000 Mk. tytułem uzupełnienia udziałów Gminy miasta Krakowa w miejskim Towarzystwie budowy mniejszych mieszkań w Krakowie. (L. 2080/923 I. a).

VII. Sprzedaż cz. parceli w Dz. XV. p. Fr. Zielińskiemu.

1) Sprzedać p. Franciszkowi Zielińskiemu część parceli gm. l. kat. 425/1 o powierzchni około 45 m. kw., czyli około 12—51 sążni kw. wchodzącej w skład ciała hipotecznego L. 1 Dz. XV. oznaczonej na planie Bud. B. z 17 lutego 1923 r. kolorem niebieskim w stanie wolnym od długów i ciężarów za cenę kupna po 40.000 Mk. za 1 sążeń kw.

2) Cenę kupna zapłaci kupujący do 8-miu dni licząc od dnia zawiadomienia go o uchwale Rady miejskiej, zezwalającej na sprzedaż tegoż skrawka gruntu.

3) Koszta kontraktu, stempli, intabulacji, oraz należytość przenośną poniesie strona kupująca.

4) Do podpisania kontraktu obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy upoważnia się pp. Radców miejskich inż. Zygmunta Maywalda i inż. Władysława Turskiego, a w razie przeszkody u jednego z nich pp. radców miejskich Dr. Adama Müllera i Walentego Dudka.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 10 w nocy.

Nominacje

w etacie kancelistów Magistratu.

1) P. **Domnik Roman**, mianowany z dniem 1 maja 1923 r. kancelistą Magistratu dla Komisarjatu targowego w XI. st. służb. (Lprez. 253/923).

W zarządzie wodociągu miejskiego.

2) P. **Domagalski Władysław** mianowany maszynistą Zarządu wodociągu miejskiego w III. kategorji służb. miejsk. (Lprez. 437/923).

W straży pożarnej.

1) P. **Stefan Cząko** na zasadzie § 89 statutu m. mianowany został z dniem 27 listopada 1922 r. strażakiem m. Straży pożarnej z płacą 4 stopnia płacy. (Lprez. 67/923).

2) P. **Władysław Kloch** na zasadzie § 89 statutu m. mianowany został z dniem 15 marca 1923 r. strażakiem m. Straży pożarnej z płacą 4 stopnia płacy. (Lprez. 671/923).

Emerytury.

1) P. **Edmund Gajewski** radca techniczno-rachunkowy przeniesiony został na zasadzie art. 6 statutu emerytalnego dla pracowników Gminy stoł. król. m. Krakowa (uchwała Rady m. z 31 stycznia 1922 r.) z powodu przekroczenia 60-go roku życia z dniem 1 czerwca 1923 w stały stan spoczynku. (Lprez. 707/922).

2) P. **Jakób Karwala** grabarz miejski, przeniesiony został na zasadzie art. 6 statutu emerytalnego dla pracowników Gminy stoł. król. m. Krakowa (uchwała Rady miasta z 31 stycznia 1922) z powodu stwierdzonej przez lekarza miejskiego trwałej niezdolności do służby z dniem 1 maja 1923 w stały stan spoczynku. (Lprez. 752/1923).

3) P. **Marcin Pachowski**, sierżant m. Straży pożarnej, przeniesiony został na zasadzie art. 6 statutu emerytalnego dla pracowników Gminy stoł. król. m. Krakowa (uchwała Rady m. z 31 stycznia 1922 r.) z dniem 1 maja 1923 w czasowy stan spoczynku. (Lprez. 664/923).

Sprawozdania z posiedzeń Sekcyj i Komisyj Rady miasta.

Komisja administracyjna.

W piątek tj. 18 maja odbyło się posiedzenie Komisji administracyjnej pod przewodnictwem prezydenta m. Federowicza, na którem uchwalono regulację opłat w Rzeźni i Targowicy, oraz uporządkowanie torów jezdnych ul. Rzeźniczej pomiędzy powyższymi zakładami kosztem około 50 miljonów marek, wreszcie kilka spraw administracyjnych i osobistych.

Sekcja skarbowa i prawnicza.

W dniu 23 maja 1923 odbyło się pod przewodnictwem prezydenta miasta Federowicza posiedzenie połączonych Sekcyj II i III Rady miasta, na którem rozpatrywano sprawę uzyskania funduszów na konieczne inwestycje miejskie oraz uchwalono podwyżkę podatku od lokali od 1 lipca b. r.

Komisja przemysłów konces.

W dniu 24 maja br. odbyło się pod przewodnictwem wiceprezydenta m. Dr. Wielgusa posiedzenie Komisji dla przemysłów koncesjonowanych. Komisja wydała opinje co do szeregu podań wniesionych o koncesje przemysłowe.

Komisja gazowo-elektryczna.

W dniu 24 maja b. r. odbyło się posiedzenie Komisji gazowo-elektrycznej pod przewodnictwem prezydenta miasta Federowicza. Komisja gazowo-elektryczna zmuszoną była podnieść cenę prądu, a mianowicie:

Prywatni na Mp. 2.600·— za 1 kwg.
Motory na Mp. 2.300·— za 1 kwg.

Dalej Komisja gazowo-elektryczna podniosła 5-krotnie czynsze za najem gazomierzy, począwszy od okresu V.

Następnie załatwiono cały szereg spraw bież.

Komisja gospodnio-szynkarska.

W dniu 27 maja br. odbyło się pod przewodnictwem wiceprezydenta miasta Dr. Wielgusa posiedzenie Komisji dla przemysłów gospodnio-szynkarskich. Komisja wydała opinje co do kilkunastu podań o udzielenie koncesji na podawanie potraw, kawy i herbaty.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska L. 13.